

tiltræde den Bestemmelse, at en Eier skal være ifalden den samme Straf, naar Hunden er kommen ind i Dyrehaven, uden at det kan tilregnes ham, som naar han selv har medbragt den. Jeg troer, at den høitærede Minister ikke har ganske Ret, naar han mener, at Skovens Indhegning skulde være nogenlunde Borgen for, at slige Tilfælde ikke indtraadte. Just den store Liberalitet, der vises med Hensyn til Skovens Benyttelse, gjør, at de mangfoldige Indgange til den meget hyppigt staae aabne, saa at det ret vel er tænkeligt, at løsgaaende Hunde, aldeles uden at det kunde tilregnes Eieren, kunde komme derind. Foruden om dette Punkt maa jeg tilstaae, at jeg ogsaa nærer Tvivl, om det ret vel kan gaae an, som Udkastet synes mig at antyde, at Erstatningspligten saa at sige voldgives til vedkommende Forsibetjent. Ogsaa med Hensyn til dette Punkt, som jeg forøvrigt ikke skal vaaale videre ved, da jeg troer, at det praktisk har meget ringe Betydning, vil Udkastet fortjene en nærmere Bearbejdelse. Jeg skal ogsaa i sin Tid, dersom ikke Andre maatte stille Forslag derom, foreslaae det henviist til et Udvalg.

Ploug: Jeg troer rigtignok ikke, at det Spørgsmaal er saa meget praktisk, om Herren skal betale 5 Rd. for sin Hund, hvad enten den følger med ham eller den af egen Drift løber ind i Dyrehaven, thi den løse Hund staaer ikke stille, naar man befaler det, og den svarer ikke paa Spørgsmaalet om, hvem dens Herre er. Hvad der vil blive anvendt imod den løsgaaende Hund, er Bøssen, naar der ingen Herre er med; er Herren tilstede, har han at kalde den til sig og at binde den. Er Hunden bunden, betales der jo ingen Mulkt. Forøvrigt har den ærede Minister vist ikke ganske Ret i, at Dyrehavens Hegn lukker for Hunde; thi mindre Hunde kunne mange Steder følge sig ind igjennem Hullerne mellem de Enebærstave, hvormed Dyrehaven er omgivet. Jeg har for mit Vedkommende seet flere Exempler derpaa.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved Sagens Dvergang til 2den Behandling vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

B. Christensen: Jeg vil foreslaae, at der bliver nedsat et Udvalg af 3 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at høre sig om dette Forslag, fattedes det under Afstemning, om der skulde nedsettes et Udvalg, hvilket vedtoges med 19 Stemmer imod 14.

Da intet andet Forslag fremkom om Medlemsantallet, vedtoges det uden Afstemning, at Udvalget skal bestaae af 3 Medlemmer.

Formanden: Den derpaa følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov angaaende Barbeernæringen, samt om Afgang til at aarelade og kopsætte. Denne Sag er til første Behandling.

Christensen: Det er ikke for i det Hele at modsætte mig denne Lov, at jeg reiser mig. Jeg erkjender meget mere, at den er vel foranlediget. Det forekommer mig derimod, at dens Indhold, navnlig dens § 4, er af den Bessaffenhed, at det nok kan vække Betænkelighed. Jeg idetmindste vilde stemme imod Lovforslaget, dersom jeg ikke turde vente en Forandring. § 4 siger nemlig først, at „den Amtsbarbererne i Kjøbenhavn hidtil paahvilende Forpligtelse, at modtage paa deres Barbeerstuer Personer, som paa Gaden ere komne til Skade eller pludseligt blevne angrebne af Sygdom, skal herefter paahvile enhver Barbeer“. Det er en Besynderlighed, som Udkastet vist ikke vilde have gjort sig skyldigt i, hvis det ikke fra gammel Tid havde modtaget fra Loven denne Bestemmelse. Den nævner, at de saakaldte Amtsbarberer udtryffeligt have det Paalæg at modtage Tilfaldskomne; men det er i vor almindelige Lovgivning fuldkommen hjemlet, at enhver Borger i Almindelighed skal i et saadant Tilfælde modtage, hvem der kommer til Skade. Det er navnlig ved specielle Lovforskrifter paalagt Huseiere i Almindelighed og Stueres Beboere i Særdeleshed, saa at det forekommer mig, at den Bestemmelse aldeles ikke behøvede at være i Loven, da denne Forplig-

*) Udkastet findes i Anhang A.